

Jason (23): 'Door de gesloten jeugdzorg heb ik nu nog meer trauma's'

Dat Jason opgroeide in een omgeving met veel huiselijk geweld, ziet hij als 'domme pech'. Maar dat hij vervolgens als een crimineel werd opgesloten, heeft hem enorm beschadigd. "De gesloten jeugdzorg heeft mijn wereldbeeld verwoest."

"Ik was suïcidaal en had hulp nodig. Maar ik kreeg geen hulp, geen therapie, geen school. Vriendschappen vielen weg. Alles wat ik had, is stukgemaakt. Geweld kende ik al. Wat ik nodig had, was het tegenovergestelde: een liefdevolle, veilige omgeving." Maar wat Jason tegenkwam was juist wederom geweld, afzondering, isoleercellen en repressie. "Als je suïcidaal bent, en iemand doet de deuren op slot, is het probleem niet ineens weg."

"De gesloten jeugdzorg is geen behandelsetting, het is een gevangenis zonder behandeling. Een systeem waar je niet tegen kunt vechten. Je bent machteloos. Je krijgt te maken met aardige medewerkers die je elk moment in de isoleer konden zetten. Heel onberekenbaar. In de gesloten jeugdzorg zitten hartstikke kwetsbare kinderen. Dat trekt uitersten aan: zeer betrokken mensen, maar ook hele slechte mensen. Er was geen controle, dus ze konden doen en laten wat ze wilden."

"Pas jaren later, op mijn tweeëntwintigste, heb ik de hulp gevonden voor mijn problematiek; traumatherapie. Dat is fijn en tegelijkertijd pijnlijk, want waarom kreeg ik die hulp toen niet? En nu heb ik niet alleen mijn jeugdtrauma's te verwerken, maar ook die van de gesloten jeugdzorg."

Jason heeft weinig hoop op de toekomst. "Ineens moet ik functioneren in een samenleving die mij eruit heeft gezet. Ik pas niet meer. Dat voel ik aan alles. Op de universiteit, in mijn dagelijks leven."

Naast de automutilatie-littekens op zijn arm heeft Jason het cijfer '2710' getatoeëerd. "Het aantal kinderen dat in 2017 in de gesloten jeugdzorg zat," verklaart hij. "Een recordaantal. Dat wil ik nooit vergeten."

Jason (23) heeft tussen zijn zestiende en zijn achttiende in gesloten instellingen gezeten, van december 2014 tot januari 2016. Eerst werd hij in de gesloten psychiatrie geplaatst en een week na zijn zeventiende verjaardag verhuisde hij naar de gesloten jeugdzorg. Jason heeft 12 maanden in de gesloten jeugdzorg gezeten.

Jason vindt dat de gesloten jeugdzorg moet stoppen. "Als je jaarlijks meer dan 1800 kinderen opsluit, kun je niet spreken van ongelukkig toeval. Iedereen weet dat gesloten jeugdzorg niet werkt, maar we houden het wel in stand. Kijk, dat mijn ouders niet functioneerden, dat is spijtig. Maar de ellende die de gesloten jeugdzorg oplevert, die kunnen we voorkomen."